

P. Mateo Crawley-Boevey SS. CC.:

Svatá hodina.

Z francouzštiny přeložil a vydal

**Národní Sekretariát Intronisace
B. Srdce Páně v Praze.**

Praha 1925.

NIHIL OBSTAT.

Dr. Josephus Čihák,
censor.

IMPRIMATUR.

Pragae, die 24. Martii 1925.

† *Franciscus,*
Archiepiscopus .

Svatá hodinka

v předvečer svátku Nejsvětějšího Srdce
Páně.

Ejhle to Srdce, které lidi tolik milovalo!... Pozorujte je všecko nasycené potupami v této božské hostii... slyšte tlukot jeho lásky... hleďte na plameny lásky, které je stravují! Je zde, všecko zanícené láskou... láskou k vám... a jedině k vám... A nemohouc již udržeti žáru, který je spaluje, chtělo býti vydáno právě těm, kteří je probodli mečem krutě bolestným, mečem nejohavnější nevděčnosti... Tím, že vám svěžuji své srdce, činím pro spasení světa to, nad co nelze již učiniti nic většího.

Vizte to Srdce, milovaní apoštolové. Dávám vám je výměnou za vaše malicherné a nevděčné!... Ó kdybyste znali tu žízeň lásky, nesmírné lásky, která mne stravuje ve svátosti oltářní!

Až do této chvíle často jsem v ní býval králem prostřed širé poušti... panovníkem příliš často zapomínaným a zneužívaným... Ale nyní se přiblížila ustanovená chvíle mého vítězství... Vracím se jako do-

byvatel a přes všechno úsilí ďáblov a pomahačů jeho zvítězím nad světem všemohoucností svého božského srdce... Přijímáte je, přátelé moji?... Nuže, podejte mi ruce... otevřete mi svou duši a přijměte svrchovaný dar mého vykupitelského milosrdenství... Rozpomeňte se, že jsem přišel na zem a že se znovu vracím mezi vás zapáliti oheň svaté lásky, ten živý oheň, který zplodí život svatosti a oběti... A co jiného si mohu přát, než aby se zapálil?...

Upřete oči na ránu boku mého... pozorujte touto božskou ranou to srdce, které vás milovalo až k neslýchanému ponížení betlemskému... až k odříkání a pokoření nazaretskému... ba ještě více... až k umírání na Kalvarii, k umírání plnému potupy a bolesti!... Ano, je to totéž Srdce, které i když přestalo tlouci na Kalvarii, nikdy vás nepřestalo milovati, a zde je máte v hořícím, neuhasitelném keři svých oltářů, v nejsvětější svátosti, a ono je všechno vaše.

Ale ach... má láska... má veliká láska není milována! Proto je duše má smutná až k smrti a já znova zakouším úzkosti smrtelných, sklízí trní, které vydala má vinice milovaná. Ó duše usmiřující, vytrhejte v této svaté hodině trní, které obkličuje mé srdce!... Je to hodinka štěstí

pro vás, ale je to především hodinka slávy pro mne, Boha uvězněného, který vám nabízí svou lásku, ale který očekává a žádá si za to lásky vaší!

Já tu umírám láskou!... Přistupte a podpírejte mne v mém mystickém umírání... hle, již dvacet století takto umírám pro vás na oltáři... Buďte dnes večer mými anďely těšiteli.

Ach, vy nevíte, jak vás miluji!... Já však vím, jak mělkou láskou mne milují mé děti vyvolené... Svět vědomky zneužívá všelikou mou dobrotu... odmítá všelikou mou laskavost... a zneužívá mého milosrdenství.

Hle, proto je má duše smutna až k smrti... ó přistupte, vizte to srdce, které nikdy vás nepřestalo milovati... pospěšte sem, pospěšte, neboť já vám je chci svěřiti jako rukojemství vzkříšení...

Přistupte sem a výměnou za mé srdce darujte mi své, posvěťte mi celou svou duši a celý svůj život s jeho radostmi i žalostmi... Ó, odevzdejte se mi úplně... a všichni!... Nežádám si jiného leč vaší lásky: „Milujte mne, a já vám odpustím!“

Očekávám od vás toho slova lásky, vy mi je řeknete, hned v této chvíli... A přijímající nevýslovný dar srdce mého, uznáte mne za svého krále lásky.

(Přestávka.)

Jsme zajisté nehodni takového daru, ale protože nám jej nabízí jako nesmírné milosrdenství, přijměmež jej pokorně a s upřímnou vděčností k svému posvěcení a k jeho slávě.

Duše: Pane Ježíši Kriste, naše srdce je příliš chudé, netroufáme si nabídnouti ti je... vezmi si je, neboť náleží tobě; ale za ně nám daruj navždy božské srdce své!

(Hlasitě.)

Všichni: Daruj nám navždy božské srdce své!...

Ve jménu své panenské matky, daruj nám, Pane Ježíši, své srdce ve chvílích horlivosti, když v sobě cítíme horoucí touhu milovati tě a trpěti jako svatí...

Všichni: Daruj nám navždy božské srdce své!

Ve jménu apoštola, kterého jsi miloval, daruj nám Pane Ježíši, své srdce ve chvílích pokoje, kdy požíváme sladkého klidu svědomí čistého... nebo smířeného s Bohem...

Všichni: Daruj nám navždy božské srdce své!...

Ve jménu svých přátel v Betanii, daruj nám, Pane Ježíši, své srdce ve chvílích starostí a žalostí, když jsou naše duše zmítány bouřemi bolesti!...

Všichni: Daruj nám navždy božské srdce své!

Ve jménu apoštolů, kteří s tebou směli

jíti na horu Tábor i do zahrady Getsemanské, daruj nám, Pane Ježíši, své srdce ve chvílích radosti i v úzkostech smrtelných.

V š i c h n i: Daruj nám navždy božské srdce své!

Ve jménu kající Magdaleny a žen jerusalemských, plačících nad tebou, daruj nám, Pane Ježíši, své srdce ve chvílích lidské křehkosti a když nás milost volá k pokání!

V š i c h n i: Daruj nám navždy božské srdce své!

Ve jménu církve svaté, daruj nám, Pane Ježíši, své srdce ve chvílích bojů, kdy Církve tvá na nás žádá poplatku horlivosti naší a našich obětí!...

V š i c h n i: Daruj nám navždy božské srdce své!

Ve jménu svých svatých Bernarda, Augustina, Františka Saleského, Mechtildy a Gertrudy, blahoslavených průkopníků této podivuhodné pobožnosti, daruj nám, Pane Ježíši, své srdce ve chvílích odhodlání, když si od nás žádáš větší horlivosti!...

V š i c h n i: Daruj nám navždy božské srdce své!

Ve jménu své svaté nevěsty a první apoštolky Markéty Marie, daruj nám, Pane Ježíši, své srdce, v každém okamžení tohoto života, obzvláště však v úzkosti smrtelné!

V š i c h n i: Daruj nám navždy božské srdce své!

Ano, Pane Ježíši, daruj nám své srdce jako zdroj života, jako oasu odpočinku, jako předchůf nebeské blaženosti... Ačkoli jsme nehodni, kéž nám náleží srdce tvé, Pane Ježíši, se všemi poklady světla, pokoje a síly, jež jsou v něm, neboť v tomto božském svatostánku chceme se učití tebe milovati... tebe oslavovati... Ó Pane Ježíši, ty's nám kdysi daroval svůj kříž... daroval jsi nám svou Matku... daroval jsi nám svou krev... ó daruj nám po čas tohoto vyhnanství a pak navždycky ráj svého srdce.

Budeme-li míti tvé srdce, již si ničeho nebudeme žádati ani na nebi ani na zemi.

(Přestávka nebo zpěv.)

Prosme za dar věrnosti a velkomyslnosti, abychom se dovedli odplatiti svému Spasiteli za jeho nevýslovný dar... Volejme k němu, aby nás v této svaté hodině jasněji osvítil, abychom si dovedli náležitě vážiti nekonečné laskavosti a štědrosti Pána Boha našeho, který nám nabízí pramen svého vlastního života... aby nám udělil nový život... Pokořme se... prosme a milujme toho, který nás tolik miloval... Slyšme, co k nám mluví!

P á n J e ž í š. — Vy mne nazýváte Mistrem a Pánem, a dobře pravíte; jsemť zajisté. Ale slyšte: Zde ve svatostánku se cítím šťastným, že jsem se učinil služebníkem lidí, z lásky k nevděčnému člověku...

Zda-li pak vás napadlo, že když na vás volám s oltáře... když si tak toužebně žádám vaší lásky... když vám svěruji poklad svého srdce... když vás hledám, jedny jako polní kvítky, jiné jako zprahlý písek na poušti, že já, Pán nebe i země, hledám své radosti a svého potěšení?... A proč?... Proto, mé drahé děti, že vás miluji láskou tak nesmírnou, že jste se mi stali nezbytností, a mé srdce nemůže vás pohřešovati bez bolesti.

O ano, věřte mi... od té chvíle co jsem okusil lásky, a kdyby to byla bývala třeba láska jen jediné věrné duše, já, Ježíš, nemohl bych již žíti bez vás, kteří jste na mne tak často zapomínali... bez vás, kteří jste tolikrát dávali světským marnostem přednost přede mnou... bez vás svých marnotratných dětí... Musím vás viděti v nebi, aby má sláva tam na výsostech byla dokonalá, ve věčné společnosti lidí, vykoupených krví Syna člověka!... Nezapomeňte, že nejkrásnějšími klenoty v koruně Vykupitelově musí býti duše jeho bratří... Ó, co jste mne stáli!...

Uznejte to alespoň vy, nejlepší a nejmilější ovečky mého stádečka... řekněte mi zde v této svaté hodině, že to je pravda... Svět nechce věriti, že jsem jej miloval a že jej miluji i nyní ještě... Potřebuji tedy pro své potěšení, abych to slyšel od vás...

Rcete mi tedy, ó rcete, že přijímáte můj dar, mé Srdce, aby má láska slavila vítězství, abych tím byl oslaven.

Ujistěte mne, že přijímáte tento rajský poklad, protože chcete vydati toto svědectví víry v mou lásku... protože pevně věříte, že já, Bůh svatostánku, jsem stvořil lidské srdce, srdce vaše, abych je učinil svatostánkem živoucím, zahradou své rozkoše... Ačkoli jsem Bůh věčnosti, mé srdce vás potřebuje v čase!

Pospěšte, přistupte až sem k mému srdci, moji věrní přátelé, neboť jsem smuten... Jsem poraněn láskou... Neotálejte, já omdlévám touhou po přístřeší, kde bych našel něžnou oddanost, horoucí víru a vřelou lásku ke všem lidem ve vašich duších... Plesejte radostí, neboť jsem to já... Ježíš sám vám praví: lačním po vás!...

Mluvte nyní... otevřete mi, otevřete mi svou duši, přijímající mne, a především mi povězte, že mne milujete láskou, jež nemá míry!

Přišli jsme sem, abychom s ním hovořili, abychom mu otevřeli svou duši, abychom jej objali objetím lásky... Ó jaké vyznání nám to činí Pán Ježíš!... Povídati nám, že nás potřebuje!... Zebrati o lásku, kterou jsme mu povinni!... Odpovězme mu horoucím ujištěním o své lásce: ne on nás, ale naše srdce potřebuje jeho!

Duše: — Když vidíme, Pane Ježíši, jak jsi přístupný a dobrý, nechceme volati jako tvůj apoštol „Odejdi od nás, neboť jsme lidé hříšní“... nýbrž naopak pospícháme k tobě, abychom utvrdili blažené a důvěrné spojení tvého srdce s naším...

Přijď, Pane Ježíši, přijď si odpočinouti v našem srdci a okoušeti vši lásky jeho, když vladaři tohoto světa pohrdají tvým zákonem a zlořečí jménu tvému. Rozpomeň se, že jsme tvoji a že jsme se zasvětili slávě tvého božského srdce!...

Přijď, Pane Ježíši, přijď si odpočinouti v našem srdci a okoušeti vši lásky jeho, když davy, pošťvané od ďábla a zavilých nevěrců znesvěcují tvé svatyně a volají po tvé krvi. Rozpomeň se, že jsme tvoji a že jsme se zasvětili slávě tvého božského srdce!...

Přijď, Pane Ježíši, přijď si odpočinouti v našem srdci a okoušeti vši lásky jeho, když truchlíš pro hanebné urážky své svaté církve, napadané od mocných tohoto světa a od učených lhářů, jejichž pýchu jsi s laskavou přísností odsoudil. Rozpomeň se, že jsme tvoji a že jsme se zasvětili slávě tvého božského srdce!...

Přijď, Pane Ježíši, přijď si odpočinouti v našem srdci a okoušeti vši lásky tohoto srdce, které tě miluje, když tisíce křesťanů, zapomínajících na tvou božskou velebnost, tě ukrutně zraňují mečem své lhostejno-

sti... Rozpomeň se, že jsme tvoji... obrať k nám své truchlivé a prosebné zraky... nezapomínej, že jsme tvé děti, navždy zasvěcené slávě tvého božského srdce!...

Na oltáři své oběti budeme k větší slávě tvé zpívati tato slova: Velebeno budiž nejvyšší srdce tvé, náš milovaný Mistře, přijď království tvé! .

Vyčítá-li ti svědomí nějakou tajnou chybu, nějaký opětný pád, a zvláště nedostatek velkodušnosti, o němž víš, že se bolestně dotýká našeho Spasitele, pros ho za milostivé odpuštění... On ví všechno... Ale on chce slyšeti ujištění, že jej miluješ a že lituješ... Neochabuj a slyš znova hlas předobrotivého Mistra.

P á n J e ž í š: Mé děti, ničeho si nepřeji tolik, jako abych vás viděl okoušeti mého života... Dal jsem vám jej, když jsem vám dal svou krev, a žádám si, abyste jej žili... Dávám vám jej, když vám dávám své srdce jakožto zdroj nového života, chci žíti ve vás, protože mne máte zapotřebí, abych upokojoval vaše nepokojné svědomí, abych podporoval vaši slabost, abych utvrzoval vaše předsevzetí... !

Pojďte ke mně, předurčení mé svatosti lásky... Jsemť Síla!

(Pomalů a s citem.)

Okuste mého života... Dávám vám jej, dávaje vám své srdce. Dávám vám jej, abyste jej měli ve chvílích, kdy na vás budou

dorážeti prudká pokušení... Netraťte mysl, nepoddávejte se našeptávání nepřitele svého spasení... Buďte pevní, hleďte zůstávati v mé milosti... Neopouštějte mne; zůstali byste v zápase sami. Zůstávejte spojeni se mnou, abyste si uchovali pokoj duše své... Pojděte ke mně, předurčení mé svátosti lásky... Já jediný jsem Vítězství!

Okuste mého života... Dávám vám jej, dávaje vám své srdce. Dávám vám jej, abyste jej měli ve chvílích, kdy budete klesati pod tíhou hříchu a vaše veliká mravní bída bude na vás žalovati; ve chvílích, kdy hrozba mé spravedlnosti na vás dolehne jako drtivá tíže trestající hory. Povstaňte, neplačte bez naděje v pádu, jímž jste sami vinni... Ubozí, nestateční hříšníci, pojděte ke mně... buďte vždycky mými, děti mého velikého milosrdenství!... Pojděte ke mně, předurčení mé svátosti lásky... Jáť jsem Odpuštění boží... jáť jsem láska!

Okuste mého života... Dávám vám jej, dávaje vám své srdce! Dávám vám jej, abyste jej měli ve chvílích, kdy budete cítiti, jak se nad vaším životem rozkládá hustý mrak truchlivosti a hořkých bolestí... Život je truchlivý a plný nejistoty! Ale nezlořečte mu, nepromarňujte vzácného pokladu svých slz... nevzdychajte na nebezpečné a mráкотné cestě osamocení... Pojděte ke mně, rychle, neprodlévejte... buďte předurčenými

mé svátosti lásky... Jáť jsem balsám, jenž hojí všecky rány... Jáť jsem veliký Utěšitel... Jáť sluji Ježíš!...

Pán Ježíš nám dává své srdce, netoliko proto, že on sám chce u nás najíti potěšení... nýbrž především proto, že nás chce posílit, vlíti do nás nový život a dáti nám nové důkazy svého velikého milosrdenství... Děkujeme mu za to... Prosme ho co nejvroucněji, aby nám je nechal jako rukojemství lásky v tomto čase a v hodince smrti i na věčnosti.

(Přestávka.)

Duše: —Děkujeme ti, Pane Ježíši, za tvou milosrdnou laskavost, s jakou nás vystříháš velikých nebezpečí a nabízíš nám své vlastní srdce jako nejúčinnější prostředek proti nim... Děkujeme ti, Pane Ježíši, že se s takovou a tak obzvláštní a nepochopitelnou péčí staráš o naše zájmy, ačkoli bys vlastně byl měl o ně nedbat, a tak spravedlivě trestati naši vlastní nedbalost a toliké naše urážky... Tisíckrát ti tedy děkujeme, dobrý a laskavý Pane Ježíši, sídlící ve svatostánku!...

A nyní, Pane, na svědectví upřímné a vroucí vděčnosti těchto významených duší a na dostiučinění za častou nevděčnost naši i našich bratří, chceme se v této posvátné hodině se vší snažností a pečlivostí horoucí lásky zabývati tvými nejdražšími a nejsvětějšími zájmy...

Ó božský Mistře náš, co lidí se spiklo a pracuje proti Bohu, rouhajíce se a veřejně a v lůně lidské společnosti popírajíce tvé božské království!

Co lidí, Pane Ježíši, co lidí, hodných trestu, tě odsuzuje svým pokryteckým mlčením, neuznávajíce za hodno pronést tvé svaté jméno, nebo tě zraňuje mlčením, ještě horším, dělajíce, jakoby tě neznali!

Ti lidé, Pane, tě neuznávají za hodna, aby na tebe jen pohlédli se zájmem, ale... oni tě bijí do tvého božského obličeje... Ty's jim pouhým neznámým... pouhým preludem dávné legendy... Ale tito lidé se opovažují odstrkovati tě, aby prý zachránili svobodu svědomí a pokoj lidské společnosti... Z důvodů svrchované spravedlnosti, pro blaho vzdělaných národů a v zájmu pokroku... jsi ty, Pane, odsuzován do vyhnanství a na smrt!

Ale tak se nesmí státi, ó králi lásky, ne, nikdy! Spíše se dáme ukřižovati s tebou! Viz, božský Spasiteli, tento šik lásky, viz jej, jak se pevně řadí okolo Mistra, jenž sedí v čele tohoto posvátného stolu a je muž hrozí nebezpečí... Jsouce oživeni ohněm nových letnic, letnic božské svátosti lásky, my důrazně protestujeme proti tomuto zabíjení Boha, jež se děje ve jménu zákonů naší odpadlické doby.

Planouce žhoucí horlivostí pro slávu tvé svaté věci, prohlašujeme tě před očima tvých nepřátel za světlého Vítěze nad tmou a za Krále lásky!...

A protože jsi jím božským právem... protože jsi Bůh věrný, neodejdeme odsud, dokud nám znova neslíbíš vítězství, které jsi již jindy slíbil vojskům, která bojují s voláním: „Sláva božskému Srdci Ježíšovu!“

Ó ano, Ježíši — Spasiteli, budeš panovati nad námi... a to ty jediný, Ježíši Ukřižovaný!...

Přistup sem, dobrotivý Mistře a zde uprostřed svých, obklopen svými dětmi, přijmi z jejich rukou diadém, jež ti chtějí vyrvatí ti, kteří, ačkoli jsou prach a popel, domnívají se, že na tebe metají urážky s větší výšky!...

Vejdí jako vítěz do tohoto horlivého shromáždění bratří... Nezahlazuj rán svých rukou a nohou... Neozdobuj a neokrašluj své hlavy; jeť dosti krásná v šarlatové ozdobě tvé krve... Obzvláště však nezavírej, ne, nech do široka otevřenou hlubokou a nebeskou ránu své hrudi. Takto, jako král zkrvavený, takto oblečený tímto šarlatem lásky a sukní všeliké potupy... nikterak neměně svého vzezření Pane Ježíši... takto, jako týž Ježíš, jaký jsi byl v té strašné noci Zeleného čtvrtku, tak přijď mezi nás a přijmi

„Hosanna“ od této čestné stráže, která bdí k slávě Krista Ježíše, svého krále!..

V š i c h n i: Sláva Srdci Ježíšovu, Srdci našeho krále!

Králové a vladaři tohoto světa mohou šlapati po deskách tvých zákonů, ale zatím co oni se budou káceti se svých trnů do hrobu zapomenutí, my, tvoji poddaní, budeme ti stále provolávat:

V š i c h n i: Sláva Srdci Ježíšovu, Srdci našeho Krále!

Zákonodárci budou říkati, že tvé evangelium zadržuje pokrok lidstva a proto musí býti se světa vyhlazeno... ale zatím co oni budou mizeti v hrobě zapomenutí, my, tvoji ctitelé, stále ti budeme provolávat:

V š i c h n i: Sláva Srdci Ježíšovu, Srdci našeho Krále!

Pyšní tohoto světa, špatní boháči, světáci, mohou prohlašovati, že tvá morálka je zastalá, že tvá nesmlouvavost ve věcech víry a mravů zabíjí svobodu svědomí... ale zatím co oni budou zahanbeni v temnostech hrobu a zapomenutí, my, děti tvé, budeme ti stále provolávat:

V š i c h n i: Sláva Srdci Ježíšovu, Srdci našeho Krále!

Ti, kteří prahnou po cti a po bohatství a prodávají národům falešnou velikost a klamnou svobodu, budou dorážeti na skálu Kalvarie a Církve tvé... ale zatím co oni

zničení budou sestupovati do hrobu zapomenutí, my, tvoji apoštolové (a apoštolky), budeme ti stále provolávati:

Všichni: Sláva Srdci Ježíšovu, Srdci našeho Krále!

Hlasatelé prospěchářské a hmotařské osvěty, kteří se vzdálili od Boha a protiví se evangeliu, zemrou jednou otráveni svými falešnými naukami... a zatím co oni budou hníti v hrobě zapomenutí, a jejich vlastní děti jim budou zlořečiti, my, tvoji těšitelé, budeme ti stále provolávati:

Všichni: Sláva Srdci Ježíšovu, Srdci našeho Krále!

Pokrytci, pyšní, nečistí sestárnou, přemýšlející o záhoubě církve tvé, kterou se tisíckrát usnesli zničiti, a mizejíce zklamáni v hrobě věčného zapomenutí...! Ale my, vykoupení krví tvou, budeme ti stále provolávati:

Všichni: Sláva Srdci Ježíšovu, Srdci našeho Krále!

Ano, buď mu sláva!... A zatím co ďábel vládce temností, bude prchati z rodin, ze škol a ze společností, a na věky spoutaný se sřítí do propasti pekelné... my, přátelé tvoji, budeme ti provolávati na věky věků:

Všichni: Sláva Srdci Ježíšovu, Srdci našeho Krále!

Ano, sláva buď tvému Srdci ve vítězství tvé svátosti lásky a církve tvé! Na věky buď sláva tvému nejsvětějšímu Srdci!...

(Přestávka nebo zpěv.)

Pane, musíme se nyní s tebou rozloučiti, ale opouštějíce tě, odevzdáváme tě svatým andělům, kteří se ti budou klaněti místo nás... a tvé neposkvrněné Matce, která tě bude velebiti jménem tvých dětí...

Odcházíme odsud, Pane Ježíši, ale necháváme ti tu své srdce, pohroužené do nebeské propasti tvého nejsvětějšího boku... Ale nežli se rozloučíme, dovol nám, Pane Ježíši, v tento večer, krásnější než nejkrásnější svítání, dovol nám ještě poslední prosbu... Ježíši-Spasiteli, ... Ježíši-Bratře, ... Ježíši-Příteli, rozpomeň se na tolik nešťastných, kteří tu nejsou s námi a kteří toho bohužel nelitují, neboť krácejí po cestách nepravých, po cestách hříchu... Ó Bože, zmařený z lásky... ti nešťastní tě opustili!...

(Pomalů a s citem.)

Ježíši Svátostný, ty's tak l a s k a v ý! Ó osvět vítězným světlem tolik zaslepených, kteří nechtí viděti vlivů tvé lásky, ani uznati, že ty jsi jediná a pravá Cesta... Učiň tento div světla z lásky ke své neposkvrněné Matce a k větší slávě svého nejsvětějšího Srdce!...

Ježíši Svátostný, ty's tak h o d n ý! Ó dej tolika zbloudilým ten pokoj, kterého hledají

v radostech svůdnického světa, toho světa, který jim s písní na rtech prodává slzy a smrt!... Budiž jejich nadějí!... Učiň tento div své dobroty z lásky ke své neposkvrněné Matce a k větší slávě svého nejsvětějšího Srdce!...

Ježíši Svátostný, ty's tak soucitný! Ó uhas tu žízeň lásky, nesmírné lásky, která zahubila tolik marnotratných synů!... Hle, oni trpí a chřadnou, jsouce vzdáleni od tvého oltáře, jediného pramene štěstí... Přiveď je zpět k sobě... ať uznají, že jen ty, ty jediný, jsi Život a Láska!... Učiň tento div soucitu z lásky ke své neposkvrněné Matce a ke větší slávě svého nejsvětějšího Srdce!...

Ježíši Svátostný, tys plný lásky! Ó osuš zoufalé slzy těch, kteří si otrávilí život, těžce snášejíce bez podpory tvé milosti... hrozná životní zklamání... Tito nešťastní jsou daleci radostí ráje pozemského a ještě vzdálenější ráje nebeského a tak všichni pohřížení do propasti utrpení... Ježíši Svátostný, sestup až k těmto nešťastníkům, hledej jich, jdi jim vstříc s těmi slovy lásky, při nichž plesá země a která zaplavují nebesa řekou, ba mořem věčného a nevýslovného jásotu... Učiň tento div lásky z lásky ke své neposkvrněné Matce, učiň jej k větší slávě svého nejsvětějšího Srdce!

Co mám, Pane Ježíši, co bys ty mi nebyl daroval?

Co vím, čemu ty bys mne nebyl naučil?
Co dovedu, kdybys ty mne nepodporo-
val?

A co jsem, nejsem-li s tebou vždycky
spojen?

Odpusť... ach, odpusť mi chyby ty, které
tě tolik zranily!

Tys mne stvořil, aniž jsem toho doufal...

Tys mne vykoupil, aniž jsem k tomu něčím
přispěl...

Mnoho jsi učinil, že jsi mne stvořil...
víc ještě tím, že jsi mne vykoupil...

Budeš snad méně mocný a méně štědrý,
když mi odpustíš?

Neboť neprolil jsi krve své a nevytrpěl
smrti ukrutné, by měli z toho prospěch an-
dělé, kteří se ti klanějí, nýbrž abych já
z toho měl prospěch a hříšníci, kteří tě
vzývají.

Jestliže jsem tě zapíral, dovol mi nyní
tě chváliti!

Jestliže jsem tě urážel, dovol mi teď tě
milovati!

Jestliže jsem se ti protivil, dovol mi nyní ti
sloužiti!

Neboť žíti a tebe nemilovati, a milovati tě
a netrpěti, ó Ježíši můj... toť jest umírati!

(Přestávka).

(Jmenuj nyní osoby, na jejichž obrácení ti nej-
více záleží..)

A nyní, Pane Ježíši, ukryj nás na dně Svého nejsvětějšího Srdce, tam, kde jsi ukryl poklad slz Marie Panny, matky své... A nedopouštěj, Pane Ježíši, aby nějaké stvoření nás ti uloupilo a nás vyrvalo z toho ráje opět získaného...

Volej nás vždycky k sobě, Ježíši sladký a trpělivý, a ve chvílích nebezpečného váhání mezi světem a tvými právy, mezi ctností a hříchem, poruč nám přijíti k tobě...

A protože tvé nevýslovné milosrdenství nám udělilo milost, abychom dokonaleji znali sladkou přitažlivost Srdce Ježíše-Bratra, Spasitele-Přítele, Krále lásky... abychom znali tebe, Boha slitování, chceme v srdci tvém přebývat i na vždycky... A proto božský Mistře, zapiš bez meškání, ještě v této chvíli, zatím co se ti klaníme před tímto líbezným svatostánkem, zapiš naše jména na čas a na věčnost do svého nejsvětějšího Srdce...

Spoutej Pane, své dítky sladkými pouty lásky a zamkni je do nebeského vězení svého svatého boku... Tam nám dej žíti z lásky a z ustavičného klanění... tam chceme žíti a umříti, věčně velebíce tvou slávu a nevýslovné milosrdenství tvého božského srdce... Přijď království tvé!

Otčenáš a Zdravas za umírající a za hříšníky.

Otčenáš a Zdrávas za to, aby Srdce Páně všude slavilo vítězství, obzvláště denním svatým přijímáním, svatou hodinkou a in-tronisací nejsvětějšího Srdce v rodinách.

Otčenáš a Zdrávas na zvláštní úmysly zde přítomných.

Otčenáš a Zdrávas za naši vlast.

Pane Ježíši, dovolil jsi nám, bdíti s tebou hodinku v zahradě Getsemanské, a byli bychom šťastni, kdybychom mohli s tvým dovolením zůstatí navždy připoutáni k tvému svatostánku... Opouštíme tě, ale odnášíme si pokoj, veliký pokoj, božskou útěchu a nový život... zvláště však odcházíme s blahým vědomím, že jsme ti, Mistře náš vroucně milovaný, dali svědectví o své oddanosti, o své víře a o své lásce, s níž se budeme snažiti potěšovati tě a napravovati urážky tobě činěné, jak jsi si toho se slzami v očích žádal na své důvěrnici Marketě Marii...

Slyš, náš dobrý a sladký Pane Ježíši, naši poslední prosbu:

Umírající Srdce Ježíšovo, vítěziž... Buď dětem, které přijímají nejsvětější svátost, setrváním v nevinności a víře... Buď jejich přítelem!

Umírající Srdce Ježíšovo, vítěziž... Buď útěchou křesťanských otců a matek... Buď jejich životem!

Umírající Srdce Ježíšovo, vítěziž... Buď láskou těch, kteří trpí... láskou chudých, kteří pracují... Buď jejich králem!

Umírající Srdce Ježíšovo, vítěziž... Buď potěšením a sladkostí těch, kteří trpí... duší, pohřížených v zármutku... Buď jejich bratrem!

Umírající Srdce Ježíšovo, vítěziž... Buď silou duší pokoušených... duší slabých... Buď jejich vítězstvím!

Umírající Srdce Ježíšovo, vítěziž... Buď horlivostí a stálostí vlažným... Buď jejich láskou!

Umírající Srdce Ježíšovo vítěziž... Buď ohniskem bojujícího života Církve... Buď jí praporem vítězným!

Umírající Srdce Ježíšovo vítěziž... Buď nadšenou a vítěznou horlivostí svých apoštolů... Buď jejich Mistrem!

Umírající Srdce Ježíšovo vítěziž... Buď ve svátosti oltářní svatostí duší a předchutí nebe... Buď jim rájem lásky... Buď jim vším!

A zatím co očekáváme věčný a blažený ten den, kdy budeme pěti tvoji slávu, dovol nám, přesladký Mistře, trpěti, milovati a umíratí v nebeské ráně tvého boku a bez ustání v této ráně tvého milujícího srdce šeptati toto vítězné slovo: „Přijď Království tvé!“

Zasvěcení Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a nejčistšímu Srdci Panny Marie.

Dávám se a zasvěcuji Nejsvětějšímu Srdci Pána našeho Ježíše Krista svou osobu a svůj život, své skutky, bolesti a utrpení s tím úmyslem, že nechci užívatí žádné částky své bytosti k ničemu jinému než abych jej ctil, miloval a oslavoval. Prohlašuji, že jest má nezvratná vůle náležeti všecek jemu a činiti všecko z lásky k němu, zříkaje se celým svým srdcem všeho, co by se mu mohlo nelíbiti.

Volím si tě tedy, Nejsvětější Srdce, za jediný předmět své lásky, za ochránce svého života, za zabezpečení svého spasení, za lék proti své křehkosti a nestálosti, za dosti učinění za všechny chyby mého života a za bezpečné útočiště v hodině smrti.

Buď tedy, nejdobrotivější Srdce, mým ospravedlněním u Boha Otce a odvrát ode mne metly jeho spravedlivého hněvu. Ó Srdce plné lásky, v tebe skládám všecku svou důvěru, neboť se bojím všeho od své zloby a slabosti, ale doufám všecko od tvé dobroty. Znič tedy ve mne všecko, co se ti ještě nelíbí nebo co ti ještě odporuje. Kéž tvá čistá láska tě vtiskne tak hluboko do mého srdce, abych již nikdy nemohl na tebe zapomenouti ani se od tebe odloučiti. Zapřísahám tě pro všecku tvou lásku, aby jméno mé bylo zapsáno v tobě, neboť nechci znáti jiného

šťestí ani jiné slávy, nežli žíti a umíratí v tvé službě.

A ty, Srdce Mariino, těsně a nerozlučně spojené se Srdcem Ježíšovým, vyslyš mou vroucí touhu a v tomto srdci mém, které se ti dává a posvěcuje, zaujmi první místo po Synu svém. Ty budeš vždycky předmětem mé nejhlubší úcty, mé lásky a mé důvěry. Budu se snažiti srovnávati své city a náklonnosti s tvými a po celý život následovati tvých ctností.

Ó požehnaná Matko, rač mi otevřítí srdce své a přijmouti mne tam do společnosti svých pravých dítek a svých věrných služebníků. Vypros mi milost, které potřebuji, abych dovedl následovati ctností tvého podivuhodného Srdce, jako tys následovala ctností Srdce Ježíšova. Pomáhej mi v mých nebezpečnostech, těš mne v mých strastech, uč mne obracet k svému užitku všechny dobré i zlé věci tohoto života; ochraňuj mne vždycky, zvláště pak v hodině smrti mé.

Ó božské Srdce Ježíšovo, a přečisté Srdce Mariino, vaší službě se všecek zasvěcuji; pomozte mi, abych nyní i vždycky byl vaším věrným dítětem! Amen.

Pětkrát ke cti pěti svatých ran Spasitelových: Nejsvětější Srdce Ježíšovo, přijď království tvé!

Třikrát: Neposkvrněné Srdce Marie Panny, oroduj za nás!

Jednou: Svatý Josefe, oroduj za nás!
Svatá Markéta Marie, oroduj za nás!
